

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΗΤΙΛΑΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

**Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης**

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021. 1Α΄ ΛΟΥΚΑ

*Ξένης οσίας, Βαβύλα ιερομάρτυρος, Φίλωνος επισκόπου Καρ-
πασίας, Νεοφύτου Του εν Κύπρω.*

Έτος 14^{ον} Τεύχος 592

Αυτή είναι η επίσημη θέση της Εκκλησίας για τον εμβολιασμό κατά του Covid-19

(Άρθρο του Μητροπολίτη Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωτωπού κ.κ. Κυρίλλου)

Στις μέρες μας γίνεται πολύς λόγος για το νέο εμβόλιο και την προετοιμασία για τον εμβολιασμό των ανθρώπων, με σκοπό να προστατευτούν από την πανδημία του κορωνοϊού (Covid-19).

Κάθε πανδημία είναι ένας πόλεμος, ο οποίος αντιμετωπίζεται με φάρμακα, εμβόλια, ιατρική παρακολούθηση. Όλα τίθενται στην υπηρεσία της προστασίας της σωματικής υγείας, που δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά μέσον για την ανάπτυξη του ανθρώπου, για την εκπλήρωση των σκοπών του και κυρίως για την ένωσή του με τον Θεό. Σε αυτόν, λοιπόν, τον πόλεμο ένα όπλο είναι το εμβόλιο, όπως γίνεται και σε άλλες ασθένειες. Με το εμβόλιο ενισχύεται το ανοσοποιητικό σύστημα του οργανισμού μας, για να αντιμετωπίσει κάθε ξένο σώμα (αντιγόνο) που εισέρχεται σε αυτό.

Στην εποχή μας γίνεται εμβολιασμός κατά πολλών ασθενειών από την γέννηση ενός παιδιού μέχρι την ηλικία των δέκα (10) ετών. Όλοι μας τα έχουμε κάνει. Γίνεται, λοιπόν, υποχρεωτικός εμβολιασμός για δεκατρείς (13) ασθένειες και προαιρετικός για τρεις (3): ηπατίτιδα Α΄, ροταϊό, φυματίωση. Σύνολο εμβολίων δεκαέξι (16). Αναλυτικά: στον πρώτο χρόνο της ζωής από το τέλος του 2^{ου} μήνα γίνονται έξι (6) εμβόλια σε ένα, το λεγόμενο εξαδύναμο, για διφθερίτιδα, τέτανο, πολυομελίτιδα, κοκκίτη, αιμόφιλο της ινφλουέντζα, ηπατίτιδα Β΄, και αυτό γίνεται σε τρεις δόσεις, τον 2^ο, 4^ο και 6^ο μήνα αντί-

στοιχα. Το 7^ο εμβόλιο γίνεται για πνευμονιόκοκκο· το 8^ο για μηνιγγιτιδόκοκκο· το 9^ο εμβόλιο για ροταϊό· στον 15^ο μήνα της ζωής του παιδιού γίνεται το 10^ο εμβόλιο για την ιλαρά. Το 11^ο εμβόλιο για την ερυθρά· το 12^ο για την παρωτίτιδα· το 13^ο εμβόλιο για την ανεμοβλογιά.

Στους 18 μήνες της ζωής γίνονται τα επαναληπτικά εμβόλια για την μηνιγγίτιδα και την ηπατίτιδα. Στην διετία του παιδιού γίνεται το επαναληπτικό εμβόλιο του πνευμονιόκοκκου. Σε αυτά πρέπει να προστεθούν και άλλα εμβόλια, που κάνουμε σε μεγαλύτερες ηλικίες, και μάλιστα το εμβόλιο της γρίπης κάθε χρόνο, στο οποίο προστίθενται και διάφορα στελέχη του ιού.

Το ότι αυξήθηκε το προσδόκιμο όριο ηλικίας του ανθρώπου οφείλεται στην προσφορά της ιατρικής επιστήμης με την ανακάλυψη των αντιβιοτικών και των εμβολίων. Αυτή μας βοηθά στην παράταση της βιολογικής μας ζωής, ώστε να βοηθήσουμε, όσο μπορούμε, τους συνανθρώπους μας και να προετοιμαστούμε καλύτερα με μετάνοια και προσευχή να αντιμετωπίσουμε τον θάνατο και να συναντήσουμε τον Χριστό.

Οι Χριστιανοί, βέβαια, πέρα από την προστασία της βιολογικής ζωής που είναι δώρο Θεού στον άνθρωπο, πρέπει να φροντίζουμε και για την πνευματική μας ζωή, γιατί ο άνθρωπος είναι δισύνθετος, είναι πνεύμα και ύλη (σώμα). Σε αυτήν μας βοηθούν τα πνευματικά εμβόλια, που είναι η συμμετοχή μας στα σωτήρια Μυστήρια της Εκκλησίας, το Βάπτισμα και το Χρίσμα και το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, δηλαδή η Μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, που είναι το «αντίδοτο του μη αποθάνειν».

Το τελευταίο διάστημα μετά την ανακάλυψη και παραγωγή των εμβολίων για την ασθένεια του κορωνοϊού (Covid-19), διεξάγεται ένας μεγάλος και έντονος διάλογος ανάμεσα στους υποστηρικτές και στους αντιπάλους του συγκεκριμένου εμβολίου. Μάλιστα, υπάρχουν και αντιρρήσεις από πλευράς μερίδας ιατρών και έχω την γνώμη ότι η συζήτηση αυτή πρέπει να εξαντληθεί μεταξύ των επιστημόνων – ιατρών και μόνο, για το καλό της ιατρικής επιστήμης και γενικότερα του ανθρώπου. Άλλωστε, με τον επιστημονικό διάλογο η ιατρική επιστήμη αφ' ενός μεν διασφαλίζεται, αφ' ετέρου δε αναπτύσσεται ακόμη περισσότερο. Νομίζω ότι το θέμα αυτό του εμβολιασμού δεν είναι θεολογικό· είναι ζήτημα καθαρά σωματικής υγείας του ανθρώπου και τον πρώτο λόγο έχει η ιατρική επιστήμη και ο θεράπων ιατρός του κάθε ανθρώπου, ο οποίος γνωρίζει το ιατρικό ιστορικό του. Αν θελήσει κάποιος να αναζητήσει συνωμοσίες σε αυτά τα θέματα, εύκολα μπορεί να βρει. Τότε, όμως, πρέπει να κλειστεί σε ένα φανταστικό κόσμο, να μη χρησιμοποιεί την σύγχρονη τεχνολογία ούτε τα επιτεύγματα της σύγχρονης επιστήμης σε όλες τις πτυχές της ζωής και να ζει απομονωμένος, όπως κάτι ιδιόρρυθμες κοινότητες ανθρώπων που ζουν σε φάρμες στην φύση αποκεκομμένες από την ανθρώπινη κοινωνία. Την ίδια στιγμή έχει τεθεί και το θέμα κατά πόσον η Εκκλησία μπορεί να συστήσει τον εμβολιασμό ή μη των ανθρώπων.

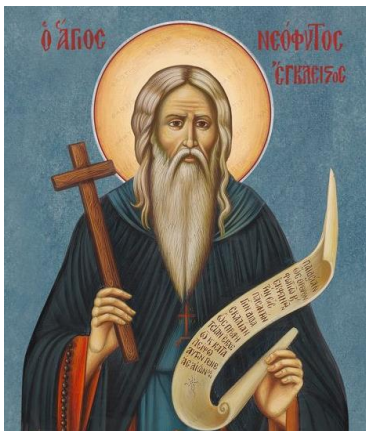
Η Θέση της Εκκλησίας

Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, στις Συνεδρίες αυτής, 12^{ης} και 13^{ης} μηνός Ιανουαρίου 2021, επελήφθη του ζητήματος περί του εμβολιασμού για την προστασία από την πανδημία του κορωνοϊού (COVID-19). Παρακολουθεί στενά το ζήτημα αυτό μέσω της Συνοδικής Επιτροπής Βιοηθικής, η οποία με συνεχείς αναφορές της ενημερώνει το Συνοδικό Σώμα για όλες τις εξελίξεις.

Στο πλαίσιο αυτό η Ιερά Σύνοδος ενημερώθηκε ότι, κατόπιν γενομένης έρευνας, τα εμβόλια κατά της ασθένειας covid-19, που επί του παρόντος χρησιμοποιούνται στην Πατρίδα μας, δεν απαιτούν την χρήση καλλιεργείων εμβρυϊκών κυττάρων για την παραγωγή τους. Με αφορμή την ανωτέρω ενημέρωση η Ιερά Σύνοδος επαναλαμβάνει, ιδίως προς όσα από τα μέλη της παρουσιάζουν μια ιδιαίτερη ευαισθησία στα σενάρια απειλής και κινδύνων, στηριζόμενα μονομερώς και ανεξέλεγκτα είτε σε διογκωμένες δημοσιογραφικές πληροφορίες κυρίως από το διαδίκτυο, είτε διακατέχονται από διάφορες προκαταλήψεις, ότι η επιλογή του εμβολιασμού δεν είναι ζήτημα τόσο θεολογικό ή εκκλησιαστικό, αλλά κυρίως ιατρικο-επιστημονικό και αποτελεί ελεύθερη προσωπική επιλογή του κάθε ανθρώπου σε επικοινωνία με τον ιατρό του, χωρίς ο εμβολιασμός να συνιστά έκπτωση από την ορθή Πίστη και ζωή.

Άλλωστε, ήδη ένας εκ των Ιεραρχών της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος εμβολιάστηκε, εκπροσωπώντας και τον μη δυνάμενο για ιατρικούς λόγους να εμβολιαστεί Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο. Αυτή, λοιπόν, είναι η θέση της Εκκλησίας για τον εμβολιασμό. Οποιαδήποτε άλλη άποψη ή γνώμη οποιουδήποτε κληρικού αποτελεί προσωπική του γνώμη και δεν εκφράζει την Εκκλησία.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ο ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΣ

Εξέχουσα θέση στη χορεία των αγίων της Εκκλησίας μας έχει ο αναχωρητής Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος. Μια μορφή που αγιάζει την Πάφο και τους προσκυνητές του ασκητηρίου του, που το επισκέπτονται από όλη την Κύπρο.

Ο Άγιος Νεόφυτος γεννήθηκε το 1134 στα Λεύκαρα. Σε ηλικία 18 ετών εγκατέλειψε τους γονείς του και το γάμο που του ετοίμαζαν και αναχώρησε για τη Μονή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στους πρόποδες του Πενταδάκτυλου, με σκοπό να γίνει μοναχός γιατί έβλεπε το μάταιο του κόσμου τούτου, όπως ο ίδιος αφηγείται. Στη Μονή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, έμαθε τα πρώτα γράμματα, γιατί όταν πήγε εκεί ήταν εντελώς αναλφάβητος, και αποστήθισε ολόκληρο το Ιερό Ψαλτήριο. Στο Μοναστήρι του ανέθεσαν το διακόνημα του εκκλησιάρχη και έτσι ερχόταν σε επαφή με πολύ κόσμο, πράγμα που το δυσαρεστούσε. Έτσι μετά από επτά χρόνια παραμονής του εκεί, αποφάσισε να φύγει για πιο ήσυχο τόπο. Διάλεξε τους Αγίους Τόπους, τους οποίους και επισκέφθηκε, προσκύνησε τον Παν άγιο Τάφο και μη βρίσκοντας κατάλληλο τόπο για άσκηση, επέστρεψε στην Κύπρο, με σκοπό να πάει στο όρος Λάτρους στη Μικρά Ασία.

Στο λιμάνι της Πάφου οι τότε κρατικοί υπάλληλοι τον ταλαιπώρησαν γι' αυτό και άλλαξε γνώμη και αποφάσισε να μείνει στην Κύπρο. Επισκέφθηκε τον Μελισσόβουνο που βρίσκεται βορειοδυτικά της πόλης της Πάφου, βρήκε ένα μικρό σπήλαιο και έμεινε εκεί τέσσερις μήνες, για να βεβαιωθεί ότι ο τόπος είναι ήσυχος. Αφού βεβαιώθηκε για το απόμερο του τόπου, εγκαταστάθηκε οριστικά στο σπήλαιο το οποίο ονόμασε Εγκλεί-

στρα και το αφιέρωσε στον Τίμιο Σταυρό. Αργότερα μεγάλωσε την Εγκλείστρα και τη χώρισε σε Ναό, Τράπεζα και άλλα βοηθητικά μέρη και τα αγιογράφησε.

Η φήμη της αγιότητας του Νεοφύτου έφθασε σε όλα τα μέρη της Κύπρου και η Εγκλείστρα έγινε προσκύνημα για πολλούς πιστούς. Ο άγιος ποτέ δεν έφυγε από την Εγκλείστρα του, μάλιστα όταν οι επισκέπτες άρχισαν να πληθαίνουν, ανέβηκε πιο ψηλά σε άλλο σπήλαιο και συμβούλευε από εκεί. Παρά το γεγονός όμως ότι δεν έφυγε ποτέ από το ασκητήριό του, είχε πλήρη εικόνα των γεγονότων της εποχής του, τα οποία και κατέγραψε. Οι πληροφορίες του είναι και ακριβείς και σημαντικές για τα γεγονότα της εποχής εκείνης και τον καθιστούν ένα από τους σημαντικότερους ιστορικούς των χρόνων του. Ανάμεσα σ' άλλα μας πληροφορεί για την πτώση της Ιερουσαλήμ από το στρατό του Σαλαδίνου το 1187, θρηνεί για την πτώση της Κωνσταντινούπολης από τους Φράγκους το 1204, ζει και υποφέρει από τα δεινά που έπληξαν την Κύπρο με τον αποστάτη τύραννο Ισαάκιο Κομνηνό και την παράδοση της Κύπρου στο Ριχάρδο το Λεοντόκαρδο, το 119-1, την πώληση της μετά από λίγο στους Ναίτες και τους Λουζινιανούς και την αρχή της Φραγκοκρατίας στην Κύπρο.

Πραγματικός αναχωρητής και ασκητής, πρότυπο για όλους τους μοναχούς ο Άγιος Νεόφυτος έζησε για 60 ολόκληρα χρόνια στο ασκητήριό του, συνέγραψε πάρα πολλά έργα, ερμηνευτικά στην Αγία Γραφή, τυπικές διατάξεις για τη σωστή λειτουργία των Μονών, ιστορικά, λόγους για διάφορες μνήμες Αγίων στις οποίες διασώζει και βιογραφικά πολλών γνωστών και αγνώστων Αγίων της Κύπρου, ακολουθίες για μνήμες Αγίων και άλλα πολλά. Ο Άγιος άφησε την πρόσκαιρη ζωή και αναχώρησε για την αιωνιότητα σε μεγάλη ηλικία, στις 12 Απριλίου 1219. Πριν την κοίμησή του οργάνωσε την Εγκλείστρα και θεμελίωσε το Ναό που υπάρχει μέχρι σήμερα στη Μονή και είναι αφιερωμένος στην Κοίμηση της Παναγίας. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1750 βρέθηκε ο τάφος του Αγίου που είχε ξεχασθεί με την πάροδο του χρόνου και έγινε ανακομιδή των λειψάνων του. Αυτή τη μέρα, στις 28 Σεπτεμβρίου δηλαδή, γίνεται και μεγάλη πανήγυρις στη Μονή του που είναι σήμερα μια από τις τεσσερις Σταυροπηγιακές Μονές της Κύπρου. Μεγάλη συγκέντρωση προς τιμή του Αγίου Νεοφύτου γίνεται και στις 24 Ιανουαρίου κάθε χρόνο, σε ανάμνηση της θαυμαστής διάσωσής του το 1198, όταν έπεσε από τον κρημνό ενώ λάξευε την «Ανωτέραν Εγκλείστραν». Μάλιστα την ημέρα αυτή τη γιόρταζε ο ίδιος ο Άγιος που έγραψε και σχετική ακολουθία προς τούτο.

Η Μονή του Αγίου Νεοφύτου πρόσφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στον Κυπριακό Ελληνισμό. Στα δύσκολα χρόνια της ξένης κατοχής στήριξε και εμπύχωσε τον Παφιακό λαό. Μεγάλη ήταν και η συνεισφορά της στον απελευθερωτικό μας αγώνα. Πέρα από την ενεργό συμμετοχή των πατέρων στον αγώνα, η Μονή φιλοξένησε και προστάτεψε πολλούς αγωνιστές και τροφοδοτούσε με τα απαραίτητα τις ομάδες των αγωνιστών που δρούσαν στη γύρω περιοχή. Από τη Μονή του Αγίου Νεοφύτου προέρχεται και ο σημερινός Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος ο Β', που υπηρέτησε εκεί ως δόκιμος (1953 - 63), ως διάκονος (1963 - 72) και ως ηγούμενος (1972 - 78). Για την Κύπρο ο Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία της Ελληνικής και χριστιανικής ταυτότητάς της. Είναι ένας κρίκος που συνδέει τους μεταγενέστερους με την ένδοξη Ελληνική Βυζαντινή αυτοκρατορία μας και διαλαλεί πως η δική μας παρουσία στα αγιασμένα χώματα της Κύπρου είναι μια αδιάκοπη συνέχεια των Ελλήνων και Ορθόδοξων προγόνων μας.